

חַת־ת לַיּוֹם חֲמִישִׁי פְּרִשְׁת קְדוּשִׁים (בְּחוֹ"ל אַחֲרֵי) כ"ז נִסָּן ה'תשפ"ב

מַעֲוִינִים לַהֲקָדִישׁ לַזְכוֹת יִקְרַכֶּם? צִרוּ קֶשֶׁר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִישׁ / חֲמִישִׁי עִם רש"י

הַיּוֹם לומְדִים עַל הַעֲנֵשׁ לַעֲבֹרוֹת מְסוּיִמוֹת:

- מִי שֶׁעוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה שֶׁנִּקְרָאת מֶלֶךְ, יִהְרַג.
- מִי שֶׁהוֹלֵךְ לְאַנְשִׁים שֶׁמְשַׁתְּמָשִׁים בְּכוּחוֹת טְמְאָה כְּדִי לְגַלוֹת עֲתִידוֹת כְּמוֹ אוֹב אוֹ יִדְעוֹנִי, יָפֶרֶת מֵעַם ה'.

עֲבֹרוֹת אֵלוֹ מְכַעֲסוֹת מְאֹד אֶת ה'. לָכֵן הַעֲנָשִׁים עֲלֵיהֶם הֵם מְאֹד רָצִינִים. יְהוּדֵי צָרִיף לְהַשְׁמֵר וּלְהִתְרַחֵק מִהַעֲבֹרוֹת הָאֵלֶּה.

תְּהִלִּים / יוֹם כ"ז לַחֹדֶשׁ פְּרָקִים ק"כ- קל"ד

בְּתִהִלִּים הַיּוֹמִי פָּרַק קכ"ח נֶאֱמַר: **"יִגִּיעַ בְּפִיךָ בִּי תֹאכַל, אֲשֶׁרִיף וְטוֹב לְךָ"**. בְּשֹׂאדָם עוֹבֵד קָשָׁה עֲבוּר פְּרִנְסָתוֹ, הַדָּבָר טוֹב לוֹ. אָנוּ רוֹאִים שֶׁחֲשׁוֹב לַעֲבֹד עֲבוּר צָרְכֵינוּ וְלֹא לְהִתְפָּרֵס מִן הַצְדָּקָה. לְמִרְוֹת שֶׁחֲשׁוֹב מְאֹד לַעֲבֹד, חֲסִידוֹת מְלַמְּדוֹת בִּי הַפְּסוּק בְּאֵן מְשַׁתְּמָשׁ בְּמִלִּים מְדִיקוֹת בְּיוֹתֵר. **"יִגִּיעַ בְּפִיךָ"** – עֲבוֹדַת כְּפִים הַדָּבָר מְלַמְּדֵנוּ בִּי עֲבוּדָה צָרִיכָה לְהַעֲשׂוֹת עִם הַיָּדִים כְּדִי לַעֲשׂוֹתָהּ בְּרָאוּי, אָבֵל הָרֹאשׁ צָרִיף לִהְיוֹת עֲסוּק בַּתּוֹרָה כָּל הַזְּמַן. בְּשֶׁהָרֹאשׁ תִּמְדִּיד מְחַבֵּר לֵה', הַיְגִיעָה תִּמְדִּיד תִּתְבַּצֵּעַ כְּפִי שֶׁה' רוֹצֶה.

תְּנִיָּא / לְקוּטִי אֲמָרִים פָּרַק מ"ג (כ"ז נִסָּן שְׁנָה מַעֲוֹבֶרֶת)

לְעֵתִים יִתְכַּן שֶׁלֹּאֲדָם תִּהְיֶה אֲהֶבֶת עוֹלָם, שֶׁהוּא אוֹהֵב אֶת ה' וְלֹא שׁוֹם דָּבָר אַחֵר, אֲפֹלוּ אִם לֹא הִיָּתָה לוֹ קוֹדֶם יְרֵאת שְׁמִים. אוֹלָם לֹא זֶה הַדָּרֶךְ קוֹרִים הַדְּבָרִים בְּדָרֶךְ כָּלֵל. רַק לְעֵתִים יִכּוֹל לְקִרְוֹת שֶׁה' עוֹזֵר לֹאֲדָם שְׁקוֹדֶם כָּל תִּהְיֶה לוֹ אֲהֶבָה, לְמַשָּׁל אִם זֶה מִמֶּשׁ דְּחוּף עֲבוּרוֹ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה. אָבֵל עֲלֵינוּ לְהַשְׁתַּדֵּל לַעֲשׂוֹת אֶת עֲבוֹדַת ה' עַל פִּי סֵדֶר. קוֹדֶם כָּל לַעֲבֹד עַל יְרֵאת שְׁמִים וְאַחֵר כֶּן לַעֲבֹד עַל עֲבוֹדַת ה'.

הַדָּבָר רְמוֹז בְּקִרְיַאת שְׁמַע בְּמִילָה "וְאֲהֶבֶתָ" שֶׁהִיא בְּגִימַטְרִיָּה "אוֹר" כְּפֹל שְׁתִּים.

קודם כל יש לנו יראת שמים כדי שהנשמה תקבל את האור של התורה והמצוות ואז אפשר לקבל את האור של אהבת ה'.

היום יום / כ"ז ניסן

היום הוא היום השנים עשר לעמר

ישנם הרבה דברים שאינם עברות, למשל לאכול במיות של ממתקים. אבל מה שעושה את ההבדל זו הסבה למה עושים אותם. אם מישהו אוכל ממתקים רק בגלל שהוא אוהב, ולא כדי להנות בשבת- אז הוא לא עושה טוב כלל.

עלינו לודא שכל הדברים שאנו עושים (ובמיוחד אלו שאדם יכול לעשות אותם רק בגלל שמתחשק לו) עוזרים לנו בתורה ומצוות, יראת שמים ומדות טובות.

ספר המצוות / מצוות לא תעשה ר"פ, עשה קע"ז, רע"ה, רד"ע

בספר המצוות לומדים היום 4 מצוות ובהן עוד הלכות שעל בית הדין לקיים, כדי לודא שהם שופטים בצדק.

- מצוות לא תעשה ר"פ** - לשופט אסור לפסק נגד אלמנה או יתום, אם ההלכה אינה כן (כמובן שאסור לפסק נגד אף אחד אם זו לא ההלכה באמת, אבל ישנה מצוה מיחדת שלא לעשות כן, ליתומים ואלמנות).
- מצוות עשה קע"ז** - שופט צריך להתנהג באפן הוגן כלפי שני הצדדים הנדונים במשפט. עליו להיות מוכן לשמוע לכל דבריהם, אפילו אם הם רוצים לדבר במשך הרבה זמן.
- מצוות לא תעשה רע"ו** - לשופט אסור לחשש מאף אחד! אסור לו לפחד ולחשב למשל: "אם אפסוק נגד אדם זה, הוא ינקם בי, ויהרס את השדה שלי".
- מצוות לא תעשה רד"ע** - לשופט אסור לקחת שחד או מתנה מאדם שמגיע לבית הדין, אפילו אם הוא יפסק באותו אופן בכל מקרה.

רמב"ם / הלכות סנהדרין פרקים י"ט, כ', כ"א

פרק י"ט - לומדים רשימה ארוכה של עברות שבית הדין נותן עליהם מלקות. ישנם 207 עברות שבית הדין צריך לתת עליהם מלקות.

פרק כ' - לומדים על משפט הוגן. אם אף עד לא ראה את האדם עובר עברה, אפילו אם זה ברור שהוא עבר, אי אפשר להעניש אותו. אם אדם הכרח לעבור עברה, גם כן בית הדין לא יכול להעניש אותו. אולם אסור לרחם על אדם ולא להעניש אותו אם מגיע לו עונש.

פרק כ"א - לומדים הלכות נוספות על התנהגות הוגנת במשפט. הלכה אחת לדגמה, מסבירה מה לעשות כששני אנשים באים לבית הדין בגלל שהם מתוכחים על משהו, אחד מהם לבוש בבגדים מפארים, והשני בבגדים מלכלכים. בית הדין צריך להורות להם לבחור אחת משתי האפשרויות: או ששניהם ילבשו בגדים מלכלכים, או ששניהם ילבשו בגדים מפארים, מכיון שקשה להתייחס באפן שווה לשני האנשים אם יש פער בבגדים ביניהם!

אם מגיע לבית הדין אדם שמדבר למשל, רק ספרדית, לשופט אסור להביא מתרגמן שיתרגם את

מה שהאדם אומר, על השופט להבין ספרדית בעצמו!
(אבל אם הוא מבין, ולא מדבר כל כך טוב, מתר לו להביא מתרגמן שיתרגם את הפסק).

דרכי החסידות / אנו רוצים משיח עכשיו

כאשר צבאות ה' החל, שרו שיר מיוחד לפני הרב. שיר שכלנו מכירים " ווי ואנט משיח נאו- אנו רוצים משיח עכשיו". השיר הזה הפך להיות ההמנון של צבאות ה'.

הרב הסביר את ההשגחה הפרטית במלים בהם השתמשו בשיר:

אם משהו רוצה משהו, ישנן דרכים שונות כיצד לומר זאת. "הלואי והיתה לי ספריה" "מתחשק לי עוגיה", או "אני בהחלט יכול להפיק תועלת מכמה שוקולדים". אבל כשאומרים אני רוצה הפונה היא יותר מכך. באנגלית לפעמים אומרים על משהו שהוא "דרוש- מבקש"- הפונה שהוא חסר ויש בו צורך.

לזאת הפונה כשאנו אומרים שאנו רוצים משיח עכשיו. לא רק מתחשק לנו משיח, אנו מרגישים שהוא מממש דרוש לנו, אנו ממש צריכים משיח.

כאשר יש משהו שצריכים, נעשה כל מה שזה ידרוש כדי לודא שנקבל אותו. היות ו"אנו רוצים משיח עכשיו" אנו מוכנים לקיים הרבה מצוות כדי שנוכל לקבל את משיח.